

ЧЭТИН ЈОЛУН БАШЛАНҒЫЧЫ

Јардычы кәңчләрлә иш апарылмасн барәдә Сов.ИКП МКнын гәрарында (1976) әдәбијатын вә инчәсәнәтин мухтәлиф сәһәләриндә ләјиг-дә чаған гүвәләрин јетиш-мәсинә гәјгә чидди ичтиман-сијаси әһәмијәтлil бир иш кими гijмәтләндириләр.

Һәмин гәрардан сонра республикамызда Јардычы кәңчләрн һәјәтында бир сь-ра уғурлу һадисәләр баш веришшәр: Загәтәлә толла-мәшынн, Јазычыләр Итти-фағында ачылымш студия-кәңч кәңч јазычыләрн иш ил далбадал Шувәлдә кәч-ирлимиш ајлғк семинарлар-нын вә һәһәјәт, бу күнләр-дә Зугулба бәјәһалғт «Кәңчлик» дүшәрәһәндәки икә күнлүк мушавирәни хат-ырлағмак кифәјәдир.

Азәрбајчан ЛККИ МК илә Јазычыләр Иттифағынын әмәкдашлығы бу сәһәдә кәңч сәмәрә верир. Кәңч јазы-чы вә шаирләрн әсәрләрин-ниј охучуларә чәтдырлыма-сы сәһәсиндә иттифағын әдә-би органлары, «Кәңчлик» наширјаты сон илләрдә кәл-дә иш көрмүшләр.

Зугулба мушавирәсиндә филологикә елмләрә доктору Бәкир Нәбијевни кәниш мә-рузәсиндә артығ икә-үч кы-таб мұәлифи олан, инсбәтән танылач чаған јазычыләр кәдән гәчирылмамағла башлыча дигәт әдәләрнн кәдә сон бир нечә илдә ешит-диғимиз кәңчләрн јазыл-мағына јөнәлдилмишди: бу јазы-чыләр, мухтәлиф жанрлар үзәр, әсәсән, гәһәһәтбахш шә-килдә тәһлил олуғмушду.

Әвәләр Зугулбада кәч-ирлимиш јығынчағлардан фәргли оларағ, бу дәрфә Јар-дычылығ мушавирәләри ајры-ајры семинарларда апары-лмәдә.

Семинарларә танымыш, тәүрүбәли шаир вә насирләр-нимиздан Нүсәј Аббасзаде, Чәбир Новруз, Елчин, Сәһ-рәб Таһир, Фикрәт Говә, Са-бир Азәр, рәһбәрлик едир-диләр.

Бақмыдан вә ајры-ајры ра-јонлармыздан оларча ча-ған мұәлифин әсәри охучуб музакирә едилди. Әлбәтә, оларын һәмәсынын бир сә-јәһәдә гәбул етмәк, һәмәсы-на ејни елүч илә гijмәт вер-мәк олмаз. Зугулбада толла-нан кәңч шаир вә насирләр әдәби тәһсилләринә, јазы тәүрүбәләринә, һадисәләрә бәдин мудәхиләнин форма-сына көрә бир-бирләринә ох-шамырлар вә шүбһәсиз ки, оларнын һәмәсынын әдәбиј-әтмызын кәләчәк иншифа-фына ејни дәрәчәдә көмәк едәчәкләрнин дәмәк дә ол-маз.

Ләкин семинар рәһбәрләр-ринин јекдил рәји бәлә олду ки, мушавирәдә толлашаңлар-нын јазыларындакы руһ, оларын сәнәтә мұәһәсәбләри, мәдәнијәтимизин инкишаф мөјлләриндәки башлыча чә-һәтләрн дүзүкү һисс етмәлә-ри, мұәтали вә марәг даирә-ләринни кәнишлilјә үмүжи-линдә јәхшы тәсәвүр доғу-руд.

Бүтөлүкдә јанашанда ај-дын һисс олуғур ки, бу кәңч

ләрин чоқуиун јазмағ ешти-расы чидди мәнәви-әхлағи, вә-тәндәшлығ мөтләбләринә бағлыдыр вә һәмин чәһәт олар-нын әдәби ахтарышлары-на үмидлә бахмағымыза һағт верир.

Мәһзәр Ејнуллајевә, Ва-ғиф Бәһмәли, Вағиф Чәбра-јылзадә, Сәрвиһал Нәсәновә, Бәјүкхан Бағиров, Мәһирә Абдуллајевә, Елман Һәһб-оғлу вә башгаларынын шә-р вә һекәјәләри фонудә мұ-сир әдәби кәңчлilјин ахтар-ыш мөјлини, дүшүнчә вә јазы тәрәләриндәки тәрәвәти семинар рәһбәрләри јәхшы һал кими гijмәтләндирил-ләр. Семинарларда апарылан тәғдики руһлу, ачығ сәһбәт-ләр һәм дә кәңчләрн сәнәтә мұәһәсәбләрини, әдәби ах-тарышларында һәнсә мөјл-ләрә әсәсләндиләринын, по-тенсәһәл имкәнләринын, арзу вә һәвәсләрини, ештијачлары-нын ашкәрә чығарды.

Әлбәтә, мушавирә ишти-рақчыларынын әсәрләри, мұ-асир әдәби кәңчлilјин јазы-ларындакы зәһф, уғурсуз чә-һәтләрн көрмәјә дә көмәк кәстәрди. Мәсәлә, бәзи кәңчләрн әдәби инкишафы-лык кәдир, оларын јени әсәрләриндәки ахтарыш чоғ-зәһф доғулар; инкинч, үчүн-чү дәрәчәли мөзүүләрә, чаң-сыз тәбиәт мөһзәрәләринә, бәјәғи «сәвкә иштираблары-на» мөјл тәәссүф ки, һәлә дә-вар. Сәһрәб Таһирн кәңч јазы-чылары мұасир инсанн һә-јәтына, мәнәвијәтына, мұбаризә вә әмәјинә, чидди ичтиман-сијаси, кәниш миғ-јәстә мөзүүләрә сәсләмәси-на бу чәһәтдән һағт гәзәһ-дәғмамағ мұимүн дөјил.

Бәзи хошкәләмәз мөјлләр һәм поезиянын, һәм нәсрин инкишафына мәне олар. Нәсрдә чаңлы данышмағә, фольклор әһ-әһәләринә күтлән марәг сон дөврүн үмүмин, һәм дә тәкчә биздә јох, бү-түн дүнјада, әдәби-естетик һавасынын әкс етиларн услу-би һәрәкәтдир. Ләкин бу һәр-рәкәтә кортәбиин шәкилдә, дәб хәтиринә ујмағ, бир сь-ра чаған јазычыләрн һекә-јәләриндә мұшәһидә олунду-ғу кими, һәјәт материалны-нын тәбиәттинә ујмәһән сүн'и, сәдәләһә, бәјәғи бир «үс-лүбчулутә» чевриләр; һәм дә бәлә јазыларын дили Азәр-бајчан бәдин дилинин инди-ки сәвәјјәсиндәки чоғ ашағы көрүнүр.

Тәсир гәлылыб сүн'и шә-килдә, һәм дә вахты етмәндә олан мөзүүләрә, услубларә гаһылмағ шә-рдә дә доғулар. Бу чәһәтдән бәзи кәңчләрн лирик гәһрәманларынын өз дүшүнчә, һәјәти илрак, ин-кишаф сәвәјјәләринә ујғун кәлмәһән гондарма бир тәр-дә данышдырмалары тәч-чүб доғулар; риторик шә-рдән, вахты кәчмиш пәтетикә-дан гәчәркән торпаға емәк тәбиң һалдыр. Чәһин торпаға емәк—сүрүнмәк дөјил; шә-ри гәһәддан, күчлү, гәһәһә нефәсдән мәһрум етмәк дө-јил. Әлмәз, кәңли, ширәли халғ дилимиз бүтүн көзәлли-ји вә әзәмәти илә поезиямы-зы јуз илләр, мин илләр гя-даландырачағ; ләкин «халғ

дили адына бәситләшдирил-миш» диллә данышмағ дә јал-ланчы бәдиндир.

Башта бир мисәл. Истәһ-салат мөзүсуидан сун-исти-фадә едилмәсинин, ләһирн «мұасирлијин» донә-донә шә-һиди олмушуг. Ләкин әсил мұасирлик ахтарыш әмәк гәһрәманларынын, сүрүчүләр-ни, чобанлары, нәсфчиләри јенидән кошф етмәк, әсил поетик образә чевирмақдир. Буна көрә дә чәһәтләрн дигәтти һәјәтымыза, сәдә, зәһмәткеш адамларын иш-нә, јашајышына, халғмы-зын мәнәви әләминә јөнәл-дилмәлидир. Оларын әсәр-ләриндә вәтәндәш јангысы илә долу чидди сәһбәтләр ачылмалы, бу күнүк инсан-нын фәәл ичтиман мөвгәјин даһа ајдын көрүнмәлидир.

Бу гыса гәјләрдән дә кө-рүндүју кими, кәңч әдәби гүвәләрин јени көрүшү—марәғли мұзакирә вә мұба-һисә мөзүүләрә верир, ачығ јардычылығ сәһбәтләринә ештијачы бир даһа хәтир-ла-дыр.

Ини күнлүк көрүш кәңч әдәби гүвәләр арасындакы үсијәтти даһа дә мөһкәм-ләндирди.

Мұшавирәнин јекунунда чыкыш сәһләр дә һағлы оларағ кәстәрдиләр ки, бәлә көрүшләр халғмызын әдәби истә дадынын јени тәһсилчә-ләрини ашкәрә чығарды.

Јекун јығынчағында рес-публика Јазычыләр Иттифа-ғы идарә һәјәтинин биринчи кәтиби Иман Гәсимовун әдәбијатмызын мұасир вә-зијјәти вә инкишаф проблем-ләри илә бағлы сәһбәтинн кәңчләр марәғлә гәршыл-дылар. И. Гәсимов мисләнз әдәби ирсимизин арамдә-рылмазы, тәблиғи, бәјүк бә-дин әһ-әһәләримизин горуң-масын вә даһа дә инкишаф ет-дирлимыс сәһәсиндә олар-нын өһдәсинә чидди вәзифә-ләр доғду; Јардычылығ иши-нин мәсулијәтиндән даныш-ды, кәстәрди ки, өзүнә тә-ләбкарлығ едибин тәләтинн һәлл едән башлыча кәфиј-јәтләрдир, һәр бир әдәби мұ-вәфәғијјәт истә дадла јана-шык, бәјүк ахтарыш, кәркин әмәк тәләб едир. Буна көрә дә кәңчләр бу јолун мәс-улијәтинн ләп елә башлаң-ғычындан јәхшы дәрк етмә-лидирләр. О; семинар рәһ-бәрләринин фикрләри шәрик олуб кәңчләрн ахтарышлары-нын гijмәтләндирди. Бизин дөврүмүздә јазычы адынын јүксәклији, сөз усталарынын үзәринә дүшән ичтиман вә-зифәләр, әдәби ишин вәтәнд-әшлығ вә тарихи әһәмијәт-ти барәдә Иман Гәсимовун сәһбәти ләјағәтли әдәби кәңчлilјә Азәрбајчан Јазычыл-әр Иттифағынын гәјгә вә мәһәббәтинин ифадәсә юкми сәсләнди.

Чыкышларда дөјилдији кими, биз Зугулбада бир-бир-римиздән инәмлә адрылдык. Ајрылдығ ки, кәңчлик ады-на ләјлиг олан јени-јени көзәл әсәрләрдә көрүшәк!

Сәбир РҮСТӘМХАНЛЫ
Зугулба